

ТЕЛЕ

№ 25 (1423)
22 червня 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

ЗАПРОШУЄМО НА НАВЧАННЯ НА КАТЕГОРІЮ В

- Сучасні авто
- Професійні інструктори та викладачі
- Авто на автоматичній та механічній коробці передач
- Індивідуальний підхід до кожного учня

м. Горішні Плавні,
пр-т Героїв Дніпра, 23А

+38 (098) 333 00 12

Шановні мешканці Горішньоплавнівської громади! Вітаю вас із Днем Конституції України!

Сьогодні по-особливому ми розуміємо значимість Основного Закону нашої держави, того фундаменту, на якому базуються взаємовідносини політичного, економічного, соціально-культурного життя українського народу.

Зі зброєю в руках ми захищаємо своє право на розбудову суверенної демократичної держави.

Бажаю всім злагоди, стійкості, гідності, мирного неба над Батьківщиною!
Слава Україні!

Міський голова Дмитро БИКОВ

НОВИНИ КОРОТКО

Героям слава!

16 червня Горішньоплавнівська громада попрощалася із загиблим героєм Олександром Телухою.

Уперше на захист Батьківщини горішньоплавняни став у 2016 році на Сході України. 25 лютого 2022 року був мобілізований на російсько-українську війну. 12 червня 2023 року під час виконання бойового завдання командир аеромобільного відділення, солдат Збройних сил України Олександр Телух героїчно загинув у районі населеного пункту Білогорівка Луганської області.

Олександра Телуху поховали з почес-тями в Горішніх Плавнях на території військового меморіалу «Іхні імена будуть жити вічно».

Указом Президента України № 330/2023 від 14 червня 2023 року солдат Артем Дмитрієнко нагороджений посмертно орденом «За мужність» III ступеня за особисту мужність, виявлену в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

Нагадаємо, що військовий героїчно загинув 10 лютого 2023 року, виконуючи бойове завдання із захисту територіальної цілісності України в місті Бахмут Донецької області.

Артем Дмитрієнко похований на кладовищі с. Дмитрівка.

Указом Президента України № 336/2023 від 19 червня 2023 року солдат Євген Лопуцько нагороджений посмертно орденом «За мужність» III ступеня за особисту мужність, виявлену в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

16 серпня 2022 року Євген Лопуцько загинув смертю хоробрих поблизу населеного пункту Сулигівка Ізюмського району Харківської області. Похований воїн на кладовищі с. Салівка.

Автобус за кошти громади

Сучасний шкільний автобус ISUZU ATAMAN на 31 місце для перевезень учнів і вчителів із с. Солошине до Гри-

горо-Бригадирівської філії опорного закладу ЗОШ I-III ступенів № 3 вже в Горішніх Плавнях. Транспортний засіб вартістю 3,3 млн грн було придбано за кошти бюджету громади. Салон оснащений кондиціонером, м'якими сидіннями з пасками безпеки, під якими розташовані корзинки для портфелів, мікрофоном.

33 медалі

Другий рік поспіль українські школярі закінчують навчальний рік в умовах воєнного стану. Цьогоріч свідоцтва про здобуття повної загальної середньої освіти одержали 248 випускників 11-х класів шкіл міста. 28 випускників через воєнний стан вимушено перебувають за межами країни і навчалися дистанційно. За результатами навчання 33 випускники нагороджені медалями: золоту медаль «За високі досягнення в навчанні» одержав 31 учень, срібну медаль «За досягнення в навчанні» - 2 учні. Сім випускників відзначені Подякою міського голови за досягнення найвищих результатів в олімпіадах і конкурсах.

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 25 дата виходу 22.06.2023 Наклад 1000 Замовлення № 408

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44500, 067-300-2752 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки за дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Завершена реалізація проекту з реконструкції хірургічного відділення - добіг кінця ремонт гнійної частини, який було розпочато наприкінці 2021 року.

- Реконструкція другої частини хірургічного відділення розпочалася ще в жовтні 2021, - зазначив міський голова Дмитро Биков. - Але з початком повномасштабного вторгнення в Україну довелося спершу призупинити роботи, а трохи згодом продовжити, але вже не такими швидкими темпами, про які мріялося. Це один із тих об'єктів, якими ми можемо справді пишатися. Адже в сучасних умовах і працювати, і лікуватися комфортніше.

Загальний кошторис капремонту хірургічного відділення, який включає в себе придбання меблів, виробів медичного призначення, побутових приладів тощо, склав 16 млн грн. 10 млн 800 тис. грн - витрати міського бюджету. Вагому лепту внесли благодійники: 4 млн 200 тис. грн - внесок БФ «Полтавський ГЗК», і ще 1 млн грн виділено з Фонду розвитку території області депутатом обласної ради Вячеславом Мінязевим.

- Нині приміщення мають по сучасному привабливий вигляд, - наголошує заступниця генерального директора з технічних питань КНП «Лікарня інтенсивного лікування I рівня м. Горішні Плавні» Марія Волжан. - Відновлено 6 палат на 4 пацієнти, 3 одномісні, також облаштовано одну палату покращеного перебування. Біля кожного ліжка є кнопка виклику медпрацівника. Якщо натискають кнопку, система передає сигнал, і на екрані приладів з'являється номер палати, звідки зроблений виклик. Персонал швидко реагує і допомагає хворому вчасно. Якщо медсестра розуміє, що не може впоратися сама, вона запрошує лікаря. Також у кожній палаті встановлена система відеоспостереження.

Ці сигнали виводяться на диспетчерський пункт, де лікарі та медсестри змо-

За найвищими стандартами

жуть спостерігати за пацієнтом 24/7 та швидко скоординувати надання допомоги. Також до кожного ліжка виведена киснева мережа, що дає можливість розгортання додаткового шпиталю на випадок епідемії.

Реконструкція торкнулася всіх куточків: замінено інженерні мережі та комунікації, двері, відремонтовано стіни, підлоги та стелі, мережу водопостачання, каналізації, здійснено внутрішні оздоблювальні роботи, оновлено медичне обладнання та меблі, змонтована система пожежної сигналізації тощо. Навіть лінолеум тут не простий - це спеціальне медичне підлогове покриття, яке підтвердило свою якість у відділенні екстреної медичної допомоги.

У коридорах працює система кондиціонування, яка розрахована й на підтримку сприятливої температури в самих палатах, є вільний Wi-Fi. Виділена зона для відпочинку пацієнтів, де можна подивитися телевізор і поспілкуватися. Сучасним стало й робоче місце медсестри. Облаштована кімната прийому їжі для пацієнтів стаціонару. До кабінету уролога, який здійснюватиме амбулаторний прийом, передбачено окремий вхід для зручності громадян, а поряд з ним - ог-

лядова й маніпуляційна кімнати для надання потрібної медичної допомоги.

- За найвищими стандартами облаштовані маніпуляційний, перев'язочний кабінети, сестринська, ординаторська тощо, - пояснив завідувач хірургічного відділення Віктор Мазур. - Мені є із чим порівнювати, адже бачив ці приміщення ще до початку реконструкції. І маю зазначити, що зовнішній вигляд і комфортні умови перебування сприяють швидшому одужанню пацієнтів. Душ, гаряча вода, санвузли, обладнанні зручностями для людей з обмеженими можливостями, - це все покращує умови перебування пацієнтів і є досить важливою скла-

довою лікування. Разом із цим поліпшені умови праці та комфортності медичного персоналу - працюватимуть у хороших умовах та матимуть змогу навіть прийняти душ після закінчення зміни, що добре впливатиме на емоційний стан лікарів та медичних сестер.

Навіть за таких складних часів комплексну програму з оновлення закладів охорони здоров'я міська адміністрація зупиняти не планує. На черзі ремонт травматологічного відділення.

Ольга ТАРАНТИНА

На добру пам'ять

На завершення навчального року в компанії Ferretхро традиційно підготували подарунки для кращих учнів профільних класів. А ще школярі мали змогу зустрітися з керівництвом ПГЗК за чашкою чаю із солодощами.

Кімната для переговорів управління ПГЗК наповнена дитячим гомоном. Усміхнені школярі з цікавістю розглядають жорсткі диски, які їм щойно вручив голова правління ПрАТ «Полтавський ГЗК» Віктор Лотоус, ласують солоденьким і ловлять кожне слово присутніх керівників. За доброю традицією, щороку тут вітають учнів, чия успішність упродовж навчання у класі Ferretхро заслуговує визнання.

Цінні поради

Учні 10-го й 11-го класів Ferretхро в невимушеній атмосфері обговорили перспективи працевлаштування в Україні й на підприємствах компанії зокрема, дізнавалися, які працівники нині є затребуваними. Віктор Лотоус зазначив, що хоч Україна нині й переживає складні часи, комбінати продовжують працювати. Хоча й не так інтенсивно, як це було до повномасштабного вторгнення.

- Зараз цех виробництва окатків працює двома технологічними лініями, а це значить, що ПГЗК працює дещо менше, ніж на 50 % своєї потужності, - пояснив очільник ПГЗК. - Але ми завжди раді працівникам, які мають бажання розвиватися разом із підприємством та дотримуються цінностей компанії. В усі часи було так: якщо є бажання, то є й перспективи!

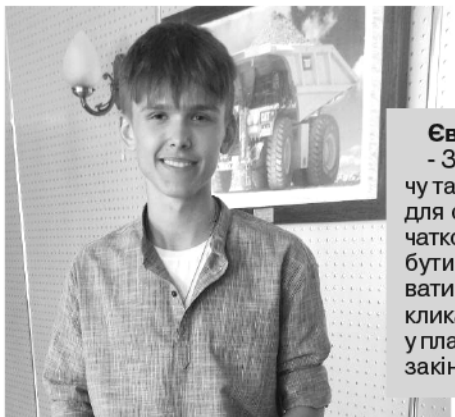
Тему здорового способу життя й елементарні правила догляду за собою, які стануть у пригоді у будь-якій посаді, запропонувала обговорити директорка з управління персоналом і побуту Анна Адам. А ще вона порадила дітям прямувати за своєю мрією і звернути увагу на технічні професії, затребувані зараз на підприємствах компанії, а от під час вибору гуманітарних спеціальностей порекомендувала не забувати про вивчен-

Софія Мельніченко, випускниця 11-го класу:

- Ще обираю, ким бути - маркшейдеркою, як мій старший брат, чи провізоркою. Усе залежить від результатів НМТ. Але хотілося б спробувати себе маркшейдеркою, думаю, це цікаво - працювати в компанії такого рівня. Розумію, що це складна професія, бо потрібно виконувати завдання як у кар'єрі, так і за комп'ютером, але вірю, що в мене все вийде.

ня іноземної мови, яка знадобиться для якісної та успішної комунікації.

Євгеній Олешко, учень 10-го класу:

- Завжди мріяв працювати з інноваціями. Хочу таку роботу, щоб винаходити щось корисне для суспільства, покращувати технології. Початкова посада не має значення, головне - здобути ґрунтовні знання й мати бажання розвиватися. Думаю, у Ferretхро є якийсь відділ, покликаний працювати над покращеннями, тож у планах - працевлаштуватися до компанії після закінчення навчання.

Тим школярам, які вже на порозі дорослого життя, проте ще не знають, яку стежку обрати, очільник департаменту оцінки й розвитку персоналу В'ячеслав Татарчук порадив скористатися японською технікою ікігай для відчуття власного призначення в житті - щоб якнайкраще підібрати для себе справу, яка й задоволення приносить, й дохід.

Враження чудові

Діти і їхні вчителі всотували в себе корисні настанови, затамувавши подих. А ще ставили запитання й навіть пропонували принагідно навідатися до ЦВО,

щоб на власні очі подивуватися багатогранному процесу виготовлення продукції, яку відправляють за кордон.

- Приємно, що керівники підприємства завжди знаходять час, щоб ділитися своїм життєвим досвідом та давати поради дітям, які ось-ось розпочнуть доросле життя. Це дуже мотивує, - поділилася своїми

враженнями Вікторія Пивовар, класна керівниця 11-го класу Ferretхро. - Ця атмосфера підтримки позитивно впливає й на успішність учнів - у нашому класі, наприклад, кожен другий відмінник.

Школярі добре розуміють, що все в їхніх руках. Насамкінець зустрічі вони зізналися, що націлюють себе на навчання в Україні, хоча й не проти спробувати вступити до вишу за кордоном.

НОВИНИ УКРАЇНИ

На засіданні виконавчого комітету Горішньоплавнівської міської ради, яке відбулося 20 червня, було ухвалено ряд рішень із питань різних напрямів життєдіяльності міста. Головував на засіданні міський голова Дмитро Биков.

Члени виконкому погодили рішення про визначення підприємства (організації) для здійснення функцій робочого органу по проведенню конкурсу для визначення пасажирського перевізника в межах території Горішньоплавнівської міської територіальної громади (МТГ).

Внесено зміни в додаток до рішення виконкому щодо лімітів споживання енергоносіїв бюджетними установами Горішньоплавнівської МТГ на 2023 рік. Зокрема, зміни пов'язані з перерозподілом площ бюджетних установ: частину приміщення КЗ «ЦБС» було передано музею міста для розміщення там нової експозиції.

Комунальному закладу культури «Міський Палац культури і творчості» надано дозволу на розміщення зовнішньої реклами на спеціальних конструкціях поблизу даного закладу (вул. Миру, 16) терміном на п'ять років.

Мільйон на захисні споруди?

Додатково розглянули питання про затвердження Програми щодо приведення захисних споруд цивільного захисту комунальної форми власності в готовність до укриття населення на 2023-2025 роки. Попередньо проєкт передбачає фінансування в розмірі 1 млн грн на три роки за рахунок коштів бюджету Горішньоплавнівської МТГ. У переліку заходів програми вказано такі напрями: покращення матеріально-технічної бази захисних споруд шляхом проведення поточного ремонту приміщень; проведення благоустрою території навколо захисних споруд; встановлення вентиляції; придбання необхідного інвентарю.

Варто зазначити, що проєкт програми мають ще розглянути депутати міської ради на пленарному засіданні.

Музей поповнюється

Узято до відома звіт директорки Краєзнавчого музею міста Горішні Плавні Марини Безсмольної про результати фінансово-господарської діяльності закладу за 2022 рік та за I квартал 2023 року.

Станом на 1 січня поточного року у фондах музею зберігається 19 598 предметів основного фонду, що належить до Державної частини Музейного фонду України. Кількість предметів науково-допоміжного фонду складає 14 001.

Загальне збільшення показників діяльності закладу за звітний період відбулося за рахунок зростання інтенсивності відвідування музею та виставкової зали (в т. ч. внутрішньо переміщеними особами).

Окрема велика робота проводилась у напрямі збору інформації та предметів, що висвітлюють тему сучасної російсько-української війни. У 30 разів збільшилася кількість предметів, що пройшли хімічну, механічну та консерваційну обробку. Це пов'язане з великим обсягом надходжень із зони бойових дій (військові предмети, одяг тощо).

Поповнювався й художній фонд музею - майже кожен автор, чії роботи експонувалися у виставковій залі, дарував музею картину зі свого творчого доробку.

Звітус бібліотека

Про результати фінансово-господарської діяльності КЗ «Централізована бібліотечна система» за 2022 рік та за I квартал 2023 року звітувала директорка закладу Олена Дудко:

- Від початку війни заклад постійно приймає виклики, породжені війною, шукає рішення для подолання існуючих проблем та загроз. За час війни бібліотеки закладу не закривались тимчасово і не скорочували час обслуговування користувачів. Паралельно з основною роботою, пов'язаною з діяльністю бібліотеки, всі працівники закладу брали участь у волонтерському русі.

До складу закладу входило 9 бібліотек: центральна міська бібліотека, міська дитяча бібліотека і 7 бібліотек-філій.

Торік бібліотеками закладу було обслуговано 7414 користувачів, із них 400 ВПО. Кількість відвідувань склала 44 400, а книговидача становила 121 600 примірників. За I квартал 2023-го кількість користувачів - 3249, із них 200 ВПО, книговидача - 32 600.

За звітний рік бібліотеки КЗ «ЦБС» одержали 629 книги: 97 - в рамках Усеукраїнської програми «Українська книга», 499 - подаровано користувачами, 26 - надійшли з обмінних фондів бібліотек області. У I кварталі 2023 року надійшла 281 книга: 264 - подаровано, 17 - з обмінного фонду Полтавської обласної бібліотеки.

Бібліотекарі закладу продовжували працювати над створенням електронного каталогу.

Послугами Гуманітарного координаційного центру, який було відкрито на базі відділу культури, спорту і туризму та центральної міської бібліотеки 26 лютого 2022 року, скористалися близько 9 тис. біженців.

Також чимало уваги приділили на засіданні розгляду питань гуманітарного та соціального напрямів, житлових питань.

Оксана ДИБА

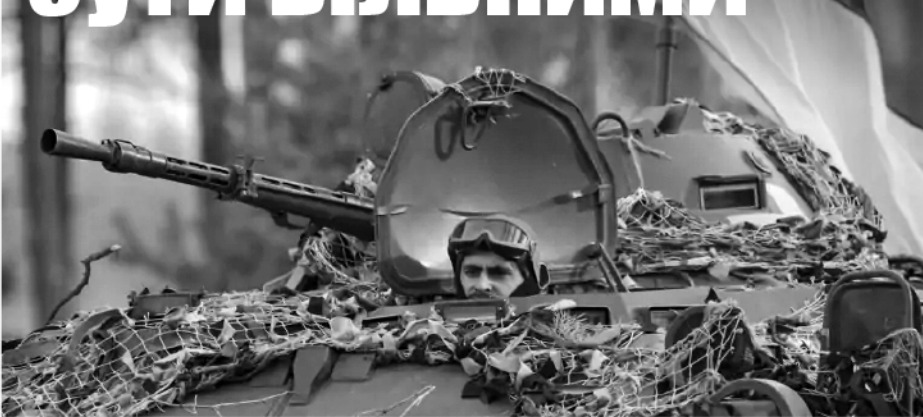

Але працювати після закінчення навчання мріють на Батьківщині, щоб брати активну участь у відновленні країни й розвивати суспільство на краще.

Учні подякували керівникам Полтавського ГЗК за цікаве навчання у профільних класах Fegtexho, пізнавальні екскурсії до комбінату, що розширюють кругозір та дають змогу ознайомитися з роботою на підприємстві, й корисні подарунки, що мотивують на нові здобутки. Зустріч завершилася спільним фото на згадку.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Народжені бути вільними

28 червня 1996 року голова Верховної Ради України Олександр Мороз вигукнув доленосні для нашої України слова: «Є Конституція!»

Це сталося після прийняття нового Основного закону. Після проголошення незалежності, з 1991 до 1996 року, Україна користувалася ще старою Конституцією Радянської Соціалістичної Республіки. Довгі п'ять років формувалися новітні закони незалежної держави, тривали суперечки щодо змісту, протистояння між Президентом, на той момент Леонідом Кучмою, та Верховною Радою. Тільки 10 стаття про державну мову голосувалася 17 разів. А про державну символіку - 27. Але процес формування найвищого закону України продовжувався. 5 травня 1996 року створили тимчасову комісію з доопрацювання проекту Конституції України,

тання, пов'язані з мовою, із символікою, з Автономною Республікою Крим, приватною власністю на землю. 27 червня, коли ми зайшли о дев'ятій годині до Верховної Ради, ми розуміли, що або ми, не виходячи з Верховної Ради, завершимо прийняття Конституції, або в Україні не буде Конституції», - згадував Михайло Сирота у своїх записках.

І ось у ніч із 27 на 28 червня 1996 року була затверджена новітня Конституція України. 315 парламентарів проголосувало за, 36 - проти, 12 - утрималися, 30 - не брали участі в голосуванні. Після ухвалення Конституції України до Верховної Ради урочисто внесли синьо-жовтий прапор і вперше пролунав національний гімн України.

Це невеликий історичний екскурс щодо нашого державотворення за часів незалежності. Звісно, можна згадати про

**Боже великий, єдиний,
Нашу Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни.**

(Духовний гімн України 1885 року)

рез несприятливу міжнародну ситуацію. Протягом кількох років його положення частково діяли на теренах Правобережної України. А також частково виконувалася Військом Запорізьким до 1733 року під час перебування його в Олешках Херсонської області. Але про це можна дізнатися більш детально з підручників історії.

Мене ж, як автора цієї статті, цікавить більше дізнатися, що означає День Конституції для сучасних українців. Що вони думають про цю подію? Як ставляться до неї? Чи усвідомлюємо ми вповні цей надважливий державотворчий факт? Як змінилася наша думка про Конституцію з початком агресивних дій московії щодо нашої країни?

Було проведено соціальне онлайн-опитування, в якому пропонувалося відповісти на такі запитання: кого ви вважаєте батьком сучасної Конституції; у якому році була затверджена Конституція України; скільки державних мов закріплено в Законі; які державні символи знаєте тощо. Також я поспілкувався з людьми на вулицях Горішніх Плавнів, щоб почути й живу думку щодо цих питань.

Першими, з ким мені довелося поговорити, були військові. Мабуть, сама доля натякнула, що без цих людей, які зараз героїчно виборюють нашу Державність, не було сенсу розпитувати про Конституцію. Її просто не було б. Як і нас із вами та вільної України.

За результатами опитування:

- 90 % - назвали автора першої Конституції - Пилипа Орлика;
- 96 % - знають, що українська мова - це єдина державна мова;
- 100 % - називають першу статтю Конституції;
- 100 % - називають державні символи України;
- 96 % - знають, що народ є носієм суверенітету;
- 77,4 % - пам'ятають, що Конституція прийнята 28 червня 1996 року.

яку очолив тоді народний депутат Михайло Сирота. Його вважають «батьком» новітньої Конституції. Саме він простояв усю ніч у Верховній Раді, відстоюючи разом зі своїми колегами кожен закон, виборюючи такі важливі для незалежності поправки.

«Усі негаразди, які були в Україні, концентрувалися в Києві, під куполом Верховної Ради. Йшла боротьба за те, чи буде українська держава, чи йтиме вона тим курсом, яким іде весь розвинутий світ. Залишилися найбільш важливі пи-

«Конституцію Пилипа Орлика» або, як її ще називають, «Договори і Постановлення Прав і вольностей Війська Запорізького» - договір, що був укладений 5 квітня 1710 року в місті Бендери (Молдова). Договір складався лише зі вступу-преамбули та 16 статей. Він визначав відносини між гетьманом і козацькою старшиною, основи державного устрою України і права та обов'язки у випадку відвоювання її території від Московського царства та Речі Посполитої. Хоча договір не вступив у повну силу че-

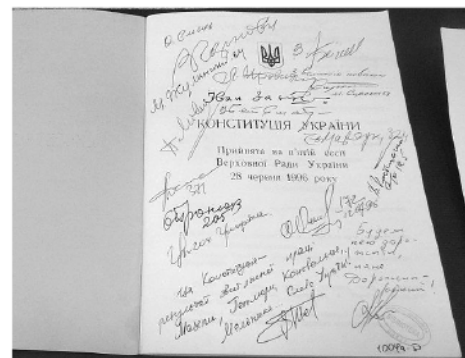

Це були козаки 25-ї бригади Десантно-штурмових військ (ДШВ) **Олександр Одноров** і **Павло Луценко**. А також **В'ячеслав Кацай**, який також перебуває в лавах ЗСУ й веде активну волонтерську діяльність.

- День Конституції має бути важливим для кожної людини, - зауважив **В'ячеслав**. - Так, перед нами багато викликів, можливо, не всі закони працюють так, як треба. Але ми розвиваємось і впевне-

но йдемо до мети. Багато хто вже усвідомив, що таке Україна, якого ми роду та чий доньки й сини. Ми боремося, щоб люди були вільні. І наша Конституція передбачає саме Закон і Свободи, рівні права для всіх. Ми вже ніколи не будемо жити так, як до цього. У Конституції

Хлопці з 25-ї ДШВ підтвердили його слова. Вони були дещо неговіркими, по-військовому стримані, навіть похмурі. У їхніх очах був інший світ, не такий, як зазвичай. Світ, який до кінця не зрозуміє цивільна людина. Це світ важких боїв і надлюдського напруження, поту і крові. Але

- Це наш Основний закон, за яким живе Україна. Ми вважаємо, що його треба знати й дотримуватися, - зазначає **Валерія**.

- Із початком війни ми стали більше усвідомлювати, хто ми такі, спілкуватися українською, наприклад, - додає **Кіра**. Мені здається, що з такою позицією молоді Україну очікує світле майбутнє.

Наступними, з ким я поспілкувався, були люди середнього віку. Вони також мали оптимістичні погляди на майбутнє, але оптимізм цей був стриманий.

- На жаль, усе буде тяжко. Після перемоги ми ще років 5-10 будемо відновлюватися, - зазначає **Олександр**. - Якщо світ допоможе, звісно, буде легше.

Верховна Рада України в ніч із 27 на 28 червня прийняла Основний Закон України

Мить історії:
28.06.1996 року, 9 година 20 хвилини
Я почав писати ці рядки о 5-й ранку. Найовіша ніч українських парламентаріїв завершувалася. З нетерпінням /дивуючись з витримки більшості народних обранців/ очікую тієї миті, коли Голова Верховної Ради Олександр Мороз риторично український народ і депутати з прийняттям Конституції...
... Це було довге й тяжке, переповнене емоційних спалахів, осіннє засідання, яке почало-

написано, що народ - це основна влада. І ми вже давно сказали своє слово. А для тих, кому наші слова не доходять, говорити кулемет на полі бою. Я не служив, але в перший же день записався до лав ЗСУ. Відтоді в мене проявилось це бажання - захищати своє, свій дім, дітей, свою Україну. До цього я не переймався політикою, не дивився новин. Не так глибоко усвідомлював, що таке Батьківщина, не цікавився історією, не надавав значення мові. Я не бачив для своєї родини перспектив, планував переїхати до Німеччини. Але зараз я відчуваю відповідальність. Треба самим будувати потужну країну. У ці історичні часи ми спостерігаємо нашу трансформацію, ми сформувалися до кінця, як нація. Для початку нам треба робити реформи, рівнятися на більш розвинені країни. А далі розвивати й примножувати результат.

водночас світ, де люди чітко розуміють, за що воюють і якою хочуть бачити свою Україну. Вони мені показали фото разом із нашим земляком, загиблим героєм В'ячеславом Кіндером. Тому я б дуже хотів, щоб це фото було тут, у цій статті. Щоб люди вкотре усвідомили, якою високою ціною нам дістається державність, воля. На жаль, це не перший і не останній воїн, якого втратила наша громада. Тому уклін до землі й вічна пам'ять полеглим Героям, усім тим, хто бореться, щоб ми могли жити. Щоб в Україні було майбутнє. І ми обов'язково переможемо в цій багатовіковій битві зі злом.

- Узагалі нам є із чим порівнювати - візьмемо того ж сусіда-агресора. Ми розуміємо, що наша Конституція, навіть якщо ми спостерігаємо деякі порушення, стоїть на захисті наших прав і свобод. Ми маємо реально більше прав: у нас є незалежні медіа, більше вибору, право голосу тощо, - підмічає **Катерина**.

- Україна - це і є Конституція, - каже **Ганна**. - Якщо не дотримуватися її, це все одно, що руйнувати країну. Тож можна сказати, що ставлення українців до Дня Конституції на високому свідомому рівні. Ця свідомість дедалі зростає, ми розвиваємось. У мріях кожного українця - жити у вільній, потужній демократичній Україні.

Наступними співрозмовниками були школярі 14-15 років. На запитання, що для них означає цей день, діти відповіли впевнено.

Із новими силами

редбачена програма, що містила 10 масажів, 10 занять з лікувальної фізкультури, 10 відвідувань фізпроцедурного кабінету, 10 занять з гідрокінезотерапії, а також заняття з логопедом, психологом, у комп'ютерному класі, арттерапію, виготовлення поробок.

Цьому порадили як самі учасники програми, так і їхні батьки. Тим паче, що дорослі відразу помітили: ефект від таких занять пречудовий.

- Позитивна динаміка від таких систематичних занять - найбільша радість для батьків учасників програми, - зауважила керівниця міської програми реабілітації дітей з інвалідністю Любов Хиль. - І самі діти із задоволенням відвідують заняття, бо їм там комфортно.

Тетяна Тархова, мама 9-річної Ангеліни:

Дочка консолидувала свій емоційний стан завдяки заняттям із нейропсихології, її психо-емоційний стан став більш стабільним. Дякую всім, хто продовжує реалізувати таку чудову програму!

У липні фізична реабілітація в Кременчуцькому центрі продовжиться за такою ж програмою.

На глибинному рівні

Другий рік поспіль для учасників програми проводяться заняття з нейропси-

Світлана Кекало, бабуся 10-річного Лева:

- Лев почав вимовляти слова й складати їх до купи. Це допомагає йому краще висловлювати свої бажання й бути більш упевненим. Я дуже задоволена результатами! Вдячна всім фахівцям за професіоналізм і турботу про наших діток.

Ефект помітний

Нагадаю, що з початку повномасштабного вторгнення програма реабілітації дітей з інвалідністю, яка діє вже 15 років у Горішніх Плавнях, змінила формат функціонування з огляду на умови воєнного стану. Зокрема, припинилися відвідини Кременчуцького центру комплексної реабілітації для дітей з інвалідністю - ці заняття реабілітолог, психолог, фахівець із ЛФК проводили в онлайн-форматі згідно з віковими особливостями дітей.

Цього року в Кременчуцькому центрі облаштували укриття, необхідне для перебування дітей під час повітряних тривоги, тож із 22 травня поїздки до закладу відновилися. Для кожної дитини була пе-

Ілона Самойленко, мама 13-річного Максима:

- Після відновлення фізичної реабілітації завдяки стимулюванню м'язової структури рухова активність сина значно покращилася. Гідромасажери в басейні, шведська стінка в залі ЛФК, спеціальна бар'ерна горизонтальна драбина, бігова доріжка та велотренажер дуже допомагають моїй дитині краще почуватися.

хології. Після тестування родин і визначення потреб кожної дитини з інвалідністю були складені графіки, згідно з якими кожен учасник програми отримує курс індивідуальних занять з нейропсихологією - в середньому 2-3 на тиждень. Після кожного діти перед дзеркалом розповідають про свої сьогоднішні успіхи й навчаються бути вдячними самим собі за хорошу роботу, що добре підіймає самооцінку. Після завершення курсу батьки отримують професійні рекомендації, зокрема й поради для вибору ігор для подальших занять зі своїми дітьми.

Для розвитку сенсорних можливостей дітей використовують балансир, для розвитку дрібної моторики рук - клавісин, а також килимок та спеціальні ігри, під час яких здійснюється масаж ніг, та спеціальні м'ячики для масажу кистей. Комплексні вправи стимулюють роботу мозкових центрів.

Пізнати себе

Торік були започатковані й заняття з нейрографіки - малювання з урахуванням роботи нейронів головного моз-

Професійну фізичну реабілітацію дітей з інвалідністю відновлено. Тож літні канікули в них проходять зі значно більшою користю для здоров'я та власного розвитку.

Розклад життя дітей з інвалідністю здебільшого відрізняється значною кількістю щоденних активностей для підтримки фізичного, психологічного й ментального здоров'я. Навіть у нинішні складні часи мами й тата особливих діток уперто й завзято виборюють право своєї малечі на доступ до нормального життя, присвячуючи кожну вільну хвилину тому, щоб бодай на децицію зробити цей день кращим, ніж учора. Воєнний стан змусив усіх перелаштуватися під нові реалії, втім учасники програми реабілітації дітей з інвалідністю продовжують пізнавати нове під час екскурсій до міської виставкової зали, розвивати творчі здібності під час занять прикладним мистецтвом і дарувати свої поробки та власноруч виготовлені солодощі воїнам ЗСУ, які хоробро боронять повноцінне дитинство маленьких українців.

Літній відпочинок

За інформацією директора обласного департаменту освіти Євгена Кончаковського, на Полтавщині планують облаштувати пришкільні табори 88 із 528 закладів загальної середньої освіти. Найбільше пришкільних таборів - 36 планує організувати Полтавська територіальна громада, на другому місці Шишаки - 12 таборів, на третьому - Горішні Плавні та Миргород.

У Горішніх Плавнях 5 червня розпочали роботу 7 пришкільних таборів із денним перебуванням на базі міських шкіл.

Це табори, тимчасово утворені в навчальних закладах, де забезпечується належний догляд за дітьми, виховний процес, їхнє повноцінне дозвілля, розвиток творчих здібностей та інтересів і де діти перебувають протягом дня. Як повідомляє заступниця міського голови Надія Угнічева, всі табори облаштовані на базі закладів освіти з найпростішим укриттям. Тому в разі повітряної тривоги діти перебуватимуть у безпеці.

- Протягом першої зміни у пришкільних таборах відпочине 646 дітей, серед них 102 дитини пільгової категорії, - зазначає Надія Угнічева. - Вартість путівки на 15 робочих днів складає 1050 грн, батьківська доплата - 70 % загальної вартості, решта - це кошти з міського бюджету. Для дітей пільгових категорій відпочинок безкоштовний. Загалом із міського бюджету на

оздоровлення та відпочинок дітей у пришкільних таборах виділено 400 тис. грн.

Для порівняння, за даними Департаменту освіти Полтавської міськради, вартість перебування у пришкільному таборі м. Полтави за 14 днів становить 2562 грн, вартість харчування - 183 грн.

Час перебування у таборі - з 8.00 до 14.00. Усі діти забезпечуються гарячим

тими. Тут діти мають можливість займатися з педагогами в гуртках з робототехніки, вокалу та хореографії, у спортивних секціях тощо. Також діти охоплені екскурсійними програмами, прогулянками на свіжому повітрі.

Із 3 липня на базі ЦДтаЮТ запрацює друга зміна, де планують відпочити 60 маленьких горішньоплавнян.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

Міська програма реабілітації дітей з інвалідністю, яка діє з 2008 року, затверджена сесією Горішньоплавнівської міської ради й фінансується компанією Ferretхро. Для відновлення фізичної реабілітації горішньоплавнян у Кременчуцькому центрі комплексної реабілітації були виділені кошти з міського бюджету, транспортні витрати покриває Благодійний фонд «Полтавського ГЗК».

Станом на червень 2023 року у програмі беруть участь 48 дітей.

ку. Гнів, радість, любов, щастя - приклад тем, які потрібно зобразити, щоб посилити позитивні думки й мінімізувати стривоженість сьогодення. Перед заняттям учасники роблять вправи, щоб розробити м'язи рук. А вже потому зображають свій емоційний стан на папері за певними правилами. Так, гострі лінії та кути, що символізують проблеми й негаразди, потрібно вміти правильно за-

округлити, пропрацювавши цей момент зі своїми емоціями, щоб таким чином знешкодити те, що наболіло. Такі заняття допомагають зрозуміти себе, краще ставитися до себе й свого оточення.

Таким чином і матеріалізуються хороші думки, переконані учасники занять. Хтось приходив на такі уроки сам, до когось із задоволенням долучаються мами. Тож і дорослі, й малі отримують від цього справжнє задоволення.

Р. С. Учасники міської програми реабілітації дітей з інвалідністю мріють про якнайскорішу перемогу ЗСУ, бо мають купу планів. Зокрема, щиро бажають відновити екскурсії до мальовничих куточків та цікавих музеїв нашої чарівної України.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Визначено й нагороджено переможців фотовиставки-конкурсу «Фотосушка», яка відбулася в Горішніх Плавнях у травні.

Близько 150 робіт було представлено на цьогорічній «Фотосушці», відкриття якої відбулося в Усесвітній день вишиванки в міському парку. Після того впродовж місяця світлини демонструвалися в холі бібліотеки. І, мабуть, не було жодного відвідувача, який би, прямуючи до зали по нову книгу, не зупинився біля світлин. А подивитися й справді було на що. Тематика й жанр фотографій не обмежувалися, як і вік учасників та рівень їхньої майстерності.

Нарешті 16 червня було підбито підсумки конкурсу й визначено авторів кращих робіт. У культурному центрі міської бібліотеки зібралися запрошені фотографи, які, до речі, до останнього не знали, яке саме їхнє фото вибороло перемогу.

- Ми раді вас бачити, - звернулася до зібрання директорка закладу «Централізована бібліотечна система Горішньоплавнівської міської ради» Олена Дудко. - Ми всі так звикли до «Фотосушки» і полюбили її, що вона стала частиною нашого життя. Особливо для Сергія Єруха, який є її ініціатором і натхненником. Також хочу подякувати Наталії Тарасовій, яка згуртувала в бібліотеці клуб «Фотокухня». Окрема і дуже важлива подяка нашим хлопцям, які боронять нас і дають нам можливість і нормально жити, й займатися тим, що дає нам наснагу. Для мене особисто ця «Фотосушка» пройшла під слоганом «Життя перемагає». Із кожним разом я, як не фотограф, бачу, наскільки кращі представлені світлини. Тож дякую всім за участь.

Було визначено 5 переможців. Ними стали:

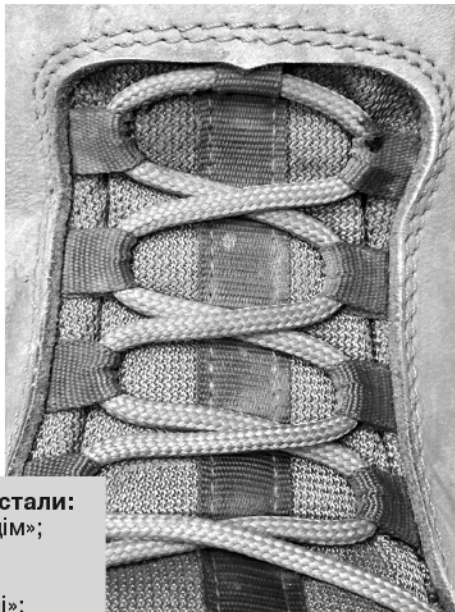
Кирило Джуган, фото «З думкою про дім»;
Євгеній Дружинін, фото «Міст»;
Олександр Кенебас, фото «Думи»;
Марина Безсмольна; фото «Нитки долі»;
Артем Єрух, фото «Стріт чорно-білий».

Також п'ятеро учасників отримали заохочувальні призи:

Микола Стахів, фото «На хвилі»;
Володимир Пазинич, фото «Стара добра Англія»;
Оксана Діба, фото «Після дощу»;
Сергій Мороз, фото «Жіночий портрет»;
Дмитро Гамадик, фото «Дорога до собору».

Кожен із нагороджених мав змогу розповісти про свою світлину, її ідею і втілення. Були й фотографії з історією. Зокрема, «Нитки долі» Марини Безсмольної. У кадрі - шнурівка заплитеного берця.

- Історія фотографії насправді дуже важка, - зазначила авторка Марина Безсмольна. - Чоловік із перших днів війни служить. Ми із сином уже більше року час від часу надсилаємо йому посилки й отримуємо відправлення від нього. Як правило, посилки з фронту - це брудні речі, які потребують чистки. Пам'ятаю,

якоюсь син не зміг прийти й мені довелося нести важку коробку самій, під дощем. Прийшла додому, відкрила її, дістала берці, почала їх мити. І тут усвідомлюю, що той заплитений берць - це буде непогане фото. Назвала його «Нитки долі». Насамкінець хочу зазначити, що кожен із нас своїм маленьким кроком, якщо буде робити все, що може і не може, допоможе дійти гуртом до нашої перемоги.

Не всі призери були особисто присутні на заході. Так, двоє нині перебувають поза межами України. Та завдяки сучасним технологіям з ними зв'язалися через відеодзвінок, перекинувши віртуальний місток між кордонами, давши змогу теж відчутти причетність і присутність.

Усі переможці були нагороджені оригінальними грамотами і приємними презентами.

Оксана ДИБА

Гра для задоволення

У суботу, 17 червня, у стінах спорт-комплексу «Динамо» відбувся відкритий чемпіонат міста Горішні Плавні з волейболу серед дівчат та юнаків.

У змаганнях узяли участь сім команд: три - у складі яких виступали хлопці й чотири - в яких грали дівчата. Окрім місцевих команд, були й гості - до нас завітав колектив з Омельника.

Чемпіонат розпочався з урочистої промови завідувачки сектору фізичної культури і спорту Ольги Карпенко:

- Вітаю вас, шановні учасники змагань! Мене дуже тішить, що волейбол набирає все більшої популярності в нашому місті. Бажаю всім перемоги, як і нашій Україні! Тож нехай переможе найсильніший.

Змагання тривали близько шести годин. Дружня атмосфера та спортивний дух панував до останньої хвилини. Кожна з команд викладалася на повну, щоб посісти жадане призове місце.

У підсумку серед хлопців звання чемпіонів виборола команда «Маямі» з Горішніх Плавнів. Срібними призерами стали також представники нашого міста команда «Ромадан». Бронза - в команди «Омельник».

Серед дівчат кращою цього дня виявилася збірна аматорська команда спортсменок 18 років і старших. На другій сходинці зупинилася місцева команда «Подольночка». Бронзовими призерами стали представниці команди «Омельник».

Переможці та призери отримали медалі, грамоти та кубки. Окрім цього, звісно, море позитивних емоцій.

- Загалом я обожнюю волейбол. Це весело й корисно для здоров'я, - зазначає Діана, учасниця змагань.

- Я майже щодня граю у волейбол на стадіоні третьої школи. Там у нас постійні спортивні тусовки, - додає Аліна.

- Скажу так, що спорт - це дійсно круто. Якщо я довго не займаюся, то відчуваю, що чогось не вистачає, - каже Вадим.

Головним суддею на чемпіонаті був тренер Сергій Подолян. Він родом з Донецької області, з міста Курахове. До війни працював інструктором з фізичного виховання.

- Після приїзду в Горішні Плавні став займатися улюбленою справою, тренувати, нести спорт у маси. Наразі відділ культури, спорту і туризму активно допомагає, підтримує будь-яку ініціативу, адже бажаючих займатися волейболом стає все

більше. Якщо ми починали з однієї команди, то зараз уже набирається до дев'яти. Тож плани на майбутнє в нас амбітні, - пояснює Сергій Подолян. - У найближчий час плануємо провести парковий волейбол. Якщо за звичайною схемою у волейбольній команді по 6 гравців, то парковий волейбол грається у форматі 4 на 4 гравці. Також плануємо провести турнір із пляжного волейболу - це 2 на 2 гравці. Очочих займатися дуже багато.

Тренер зазначає, що на набережній, поблизу прокатної станції, є чудовий відкритий майданчик. Якщо його привесе-

ти до ладу, встановити сітку, опори, викосити траву і просіяти пісок, то вийде чудовий майданчик, де можна грати всім бажавим.

- Коли гарна погода, наші тренування проходять на стадіоні п'ятої школи. А коли дощить, ми зустрічаємося в приміщенні будівельного відділення ВПГБУ. Там ми орендуємо залу. Тренування проходять щодня, крім неділі, у два заходи: з 16-30 до 18-30 і з 18-30 до 20-30. Поки що працюю лише з юнаками та дівчатами віком приблизно 13-15 років. Але й дорослих до мене звертається дедалі більше. Адже це гра відносно фізично не затратна, можна сказати, для відпочинку. У волейбол можна грати годинами й отримувати задоволення. Тож якщо є бажання долучитися до нашої спортивної родини - будемо раді вас бачити. До зустрічі на змаганнях! - додав наостанок Сергій Подолян.